Medii de proiectare și programare

2017-2018 Curs 8

Conținut

- ORM
- Hibernate
- •.NET ORM

Object/Relational Mapping (ORM)

- Object-relational mapping (ORM, O/RM sau O/R mapping) este o tehnică de programare pentru convertirea informațiilor/tipurilor dintr-un sistem orientat-obiect într-o bază de date relațională.
- Principiul mapării obiect-relație/înregistrare este de a delega altor instrumente managementul persistenței și de a lucra doar cu entitățile din domeniu, nu cu structurile dintr-o bază de date relațională.
- Instrumentele de mapare obiect-relație stabilesc o legătură bidirecțională între o baza de date relațională și obiectele din sistem, pe baza unei configurații și execută interogări SQL la baza de date (interogări construite dinamic).

Terminologie

- Mapare. Determinarea modului în care obiectele şi relaţiile dintre ele vor fi păstrate într-un mediu de stocare permanent (ex. bază de date relaţională, fişiere XML).
- Proprietate. O proprietate care poate avea asociat un atribut string firstName sau o metodă prin care se determină valoarea getTotal().
- Maparea proprietății. O mapare care descrie cum va fi stocată valoarea proprietății.
- Maparea relaţiilor. O mapare care descrie cum vor fi persistate relaţiile dintre unul sau mai multe obiecte (asociere, agregare, moştenire).

Mapări simple

- O clasă este mapată într-o tabelă.
- Exceptând modele foarte simple, maparea unu-la-unu este rară.
- Cea mai simplă mapare este maparea unei proprietăți asociate unui singur atribut la o singură coloană din tabela corespunzătoare.
- Este şi mai simplu dacă ambele (atributul şi coloana) au aceleaşi tipuri de bază.
  - ambele sunt stringuri/dates,
  - atributul este un string, coloana e de tip char(varchar),
  - atributul este un număr, iar coloana este float.

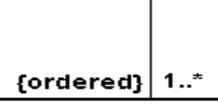
Mapări simple

<<Class Model>> Order dateOrdered: Date - dateFulfilled: Date federalTax: Currency stateTax: Currency localTax: Currency subtotalBeforeTax: Currency + cancel() + getTaxes(): Vector + getTotal(): Currency + ship() calculateTaxes() scheduleShipment() {ordered} 1..* OrderItem numberOrdered: int + getTotal(): Currency

<<Physical Data Model>>

Order Orderld: INT24 <<PK>> DateOrdered: Date DateFulfilled: Date Tax: Float SubtotalBeforeTax: Float ShipToContactID: INT24 <<FK>> BillToContactID: INT24 <<FK>>

OrderItem

Orderid: INT24 <<PK>> <<FK>>
ItemSequence: INT24 <<PK>>

ItemNo: INT24 <<FK>>
NumberOrdered: INT24
LastUpdate: TimeStamp

Diferențe

- Sunt mai multe atribute pentru tax în modelul orientat obiect doar o singură coloană în schema relațională. Cele trei atribute din clasa order ar trebui însumate și rezultatul păstrat în tabelă.
- În schema relațională apar chei, în modelul orientat obiect nu există chei. Înregistrările din tabela relațională sunt identificate în mod unic de cheia primară, iar relațiile dintre tabele sunt păstrate folosind chei străine.
- Relaţiile dintre obiecte sunt păstrate prin referințe, nu prin chei străine.
   Pentru a putea persista obiectele şi relaţiilor dintre ele, obiectele trebuie să ştie de valoarea cheilor păstrate în baza de date pentru a le putea identifica. Informaţia adiţională este numită "shadow information".
- Sunt folosite diferite tipuri în modelul orientat obiect și în schema relațională:
  - atributul subTotalBeforeTax din clasa Order este de tip Currency
  - coloana **subTotalBeforeTax** din tabela **order** este de tip float.
  - Pentru a implementa maparea trebuie să putem converti între cele două reprezentări fără a pierde informații.

Shadow Information

• Shadow information sunt orice informații pe care obiectele trebuie să le păstreze (pe lângă informațiile normale) pentru a putea fi persistate.

Include:

- Cheia primară: în special când cheia primară este o cheie surogat care nu are altă semnificație în domeniu.
- Informații pentru controlul concurenței: timestamps sau incremental counters.
- Informații pentru păstrarea versiunii: versioning numbers.
- Exemplu: tabela order are coloana orderID folosită ca și cheie primară
  și coloana Lastupdate folosită pentru controlul concurenței care nu apar
  în clasa order.

Mapare Metadata

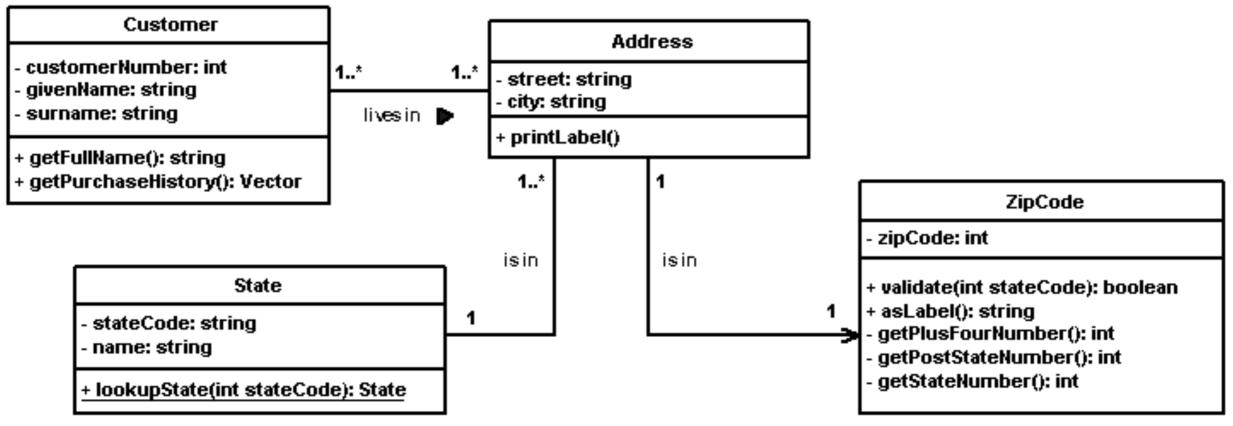
 Metadata păstrează informații despre date. Maparea metadatelor descrie modul în care metadatele reprezentând proprietățile sunt mapate la metadatele corespunzând tabelelor.

Proprietate	Coloana
Order.orderID	Order.OrderID
Order.dateOrdered	Order.DateOrdered
Order.dateFulfilled	Order.DateFulfilled
Order.getTotalTax()	Order.Tax
Order.subtotalBeforeTax	Order.SubtotalBeforeTax
Order.shipTo.personID	Order.ShipToContactID
Order.billTo.personID	Order.BillToContactID
Order.lastUpdate	Order.LastUpdate
OrderItem.ordered	OrderItem.OrderID
Order.orderItems.position(orderItem)	OrderItem.ItemSequence
OrderItem.item.number	OrderItem.ItemNo
OrderItem.numberOrdered	OrderItem.NumberOrdered

ORM Impedance Mismatch

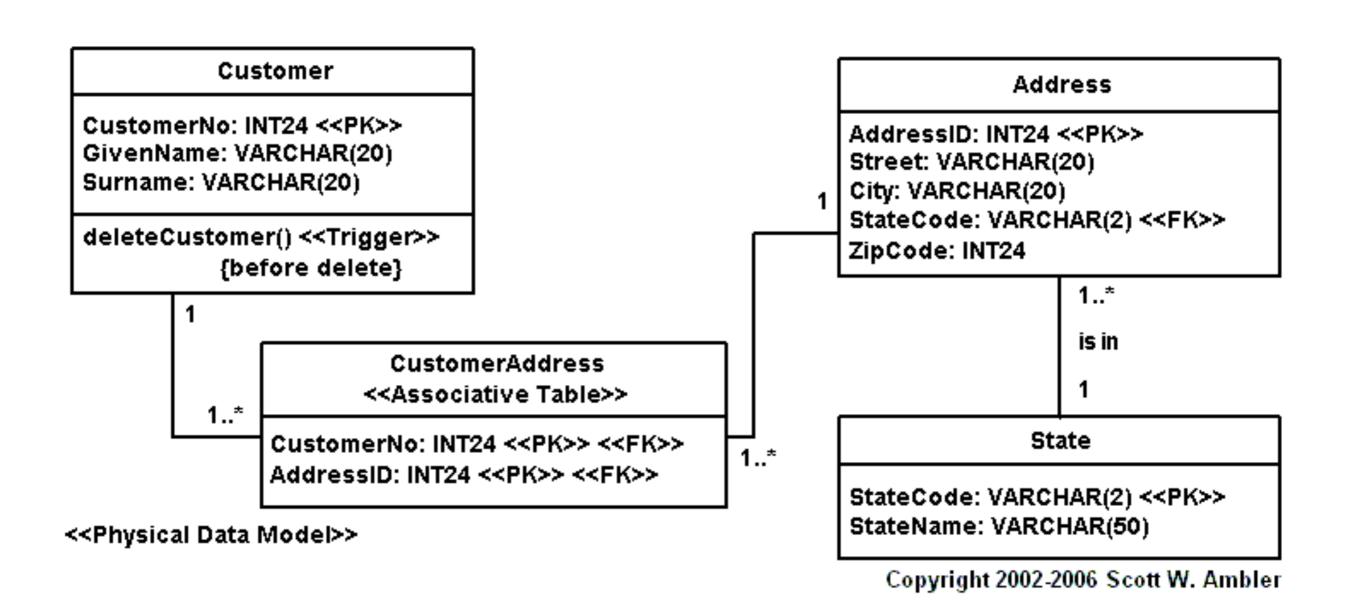
- Paradigma orientată obiect promovează dezvoltarea aplicațiilor folosind obiecte care păstrează date, dar conțin și logica aplicației.
- Bazele de date relaţionale stochează datele în tabele şi manipulează datele folosind proceduri stocate şi interogări SQL.
- Diferențele dintre cele două abordări au fost numite: object-relational impedance mismatch sau doar impedance mismatch.
- Ex. în paradigma orientată obiect obiectele sunt traversate folosind relațiile dintre ele, în paradigma relațională se folosește operația de join.
- Tipurile de date diferite în limbajele orientate obiect și bazele de date relaționale:
  - Java: string și int Oracle: varchar și smallint.
  - Java: colecții Oracle: tabele
  - Java: obiecte Oracle: blobs

ORM Impedance Mismatch

Copyright 2002-2006 Scott W. Ambler

ORM Impedance Mismatch

Strategii pentru Impedance Mismatch

Maparea moștenirii

Maparea relațiilor dintre obiecte

Maparea proprietăților statice

Maparea moștenirii

- Bazele de date relaţionale nu suportă moștenirea.
- Programatorul trebuie să mapeze moștenirea dintre entitățile din modelul orientat obiect într-o bază de date relațională.

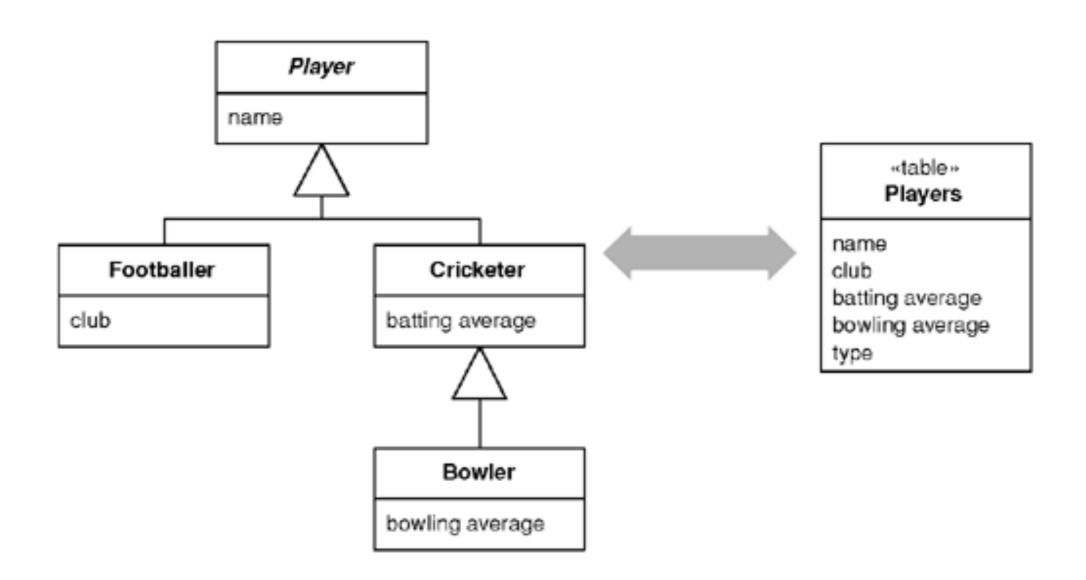
• Tehnici:

- Maparea ierarhiei de clase într-o singură tabelă.
- Maparea fiecărei clase concrete în tabela ei.
- Maparea fiecărei clase într-o tabelă.
- Maparea claselor într-o structura de tabele generică.

Moștenirea - O singură tabelă

- Reprezentarea unei ierarhii de clase (moștenire) ca și o singură tabelă cu coloane pentru toate atributele din toate clasele din ierarhie.
- Fiecare clasă păstrează informațiile relevante pentru ea într-o înregistrare din tabelă. Coloanele care nu sunt relevante rămân goale.
- Când se încarcă un obiect din tabelă, instrumentul ORM trebuie să știe ce clasă să instanțieze.
- În tabelă se adaugă o coloană care indică ce clasă ar trebui instanțiată (numele clasei sau un cod):
  - Codul trebuie interpretat în codul sursă pentru a putea face maparea cu clasa corespunzătoare.
  - Numele clasei poate fi folosit direct pentru instanțiere (folosind reflecție).

Moștenirea - O singură tabelă

Moștenirea - O singură tabelă

Avantaje:

- Există doar o singură tabelă în baza de date.
- Nu e nevoie de operații join pentru regăsirea informației.
- Orice refactorizare care mută atributele în ierarhie nu necesită modificarea bazei de date.

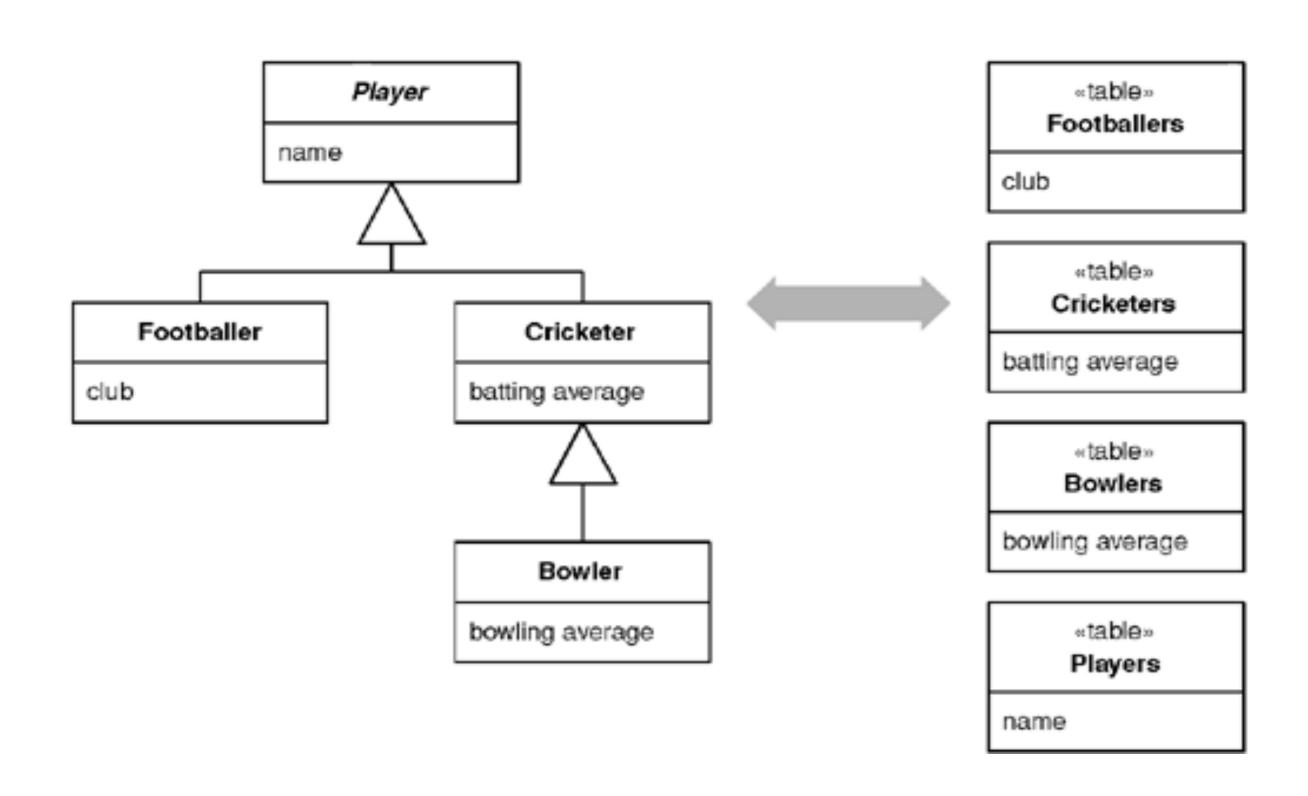
• Dezavantaje:

- Nu toate câmpurile din tabelă sunt relevante (depinde de tipul clasei).
   Este confuz pentru cei care folosesc tabelele direct (fără instrumentul ORM).
- Coloanele folosite doar de subclase duc la spaţiu nefolosit (multe coloane goale).
- Tabela poate deveni prea mare, cu mulți indecși și blocări dese ale tabelei. Poate afecta performanța.
- Există un singur spațiu de nume pentru câmpuri, dezvoltatorul trebuie să se asigure că se vor folosi nume diferite în tabelă.
  - Adăugarea numelui clasei (prefix, postfix) poate ajuta. (ex. NumeClasă_NumeProprietate)

Tabelă pentru fiecare clasă

- Fiecare clasă din ierarhie are tabela ei.
- Atributele din clasă se mapează direct la coloanele corespunzătoare din tabelă.
- Problemă: Cum se leagă înregistrările din tabele?
  - Soluția A: folosirea cheii primare atât în tabela corespunzătoare clasei de bază cât și în clasa derivată. Deoarece clasa de bază are câte o înregistrare pentru fiecare înregistrare din clasele derivate, cheia primară va fi unica între toate tabele.
  - Soluţia B. Fiecare tabelă să aibă cheia primară proprie, şi folosirea cheii străine pentru a păstra legătura cu tabela corespunzătoare clasei de bază.
- Provocare: încărcarea/regăsirea informațiilor din mai multe tabele în mod eficient.
  - Operații de join între diferite tabele
  - Operațiile de join între mai mult de 3 sau 4 tabele sunt lente din cauza modului în care bazele de date optimizează operațiile interne.
- Interogările asupra bazei de date sunt dificile.

Tabelă pentru fiecare clasă

Tabelă pentru fiecare clasă

Avantaje:

- Toate coloanele sunt relevante pentru fiecare înregistrare, tabelele sunt mai ușor de înțeles și nu se folosește spațiu în mod ineficient.
- Relaţia dintre entităţile din modelul orientat obiect şi baza de date relaţională este uşor de înţeles.

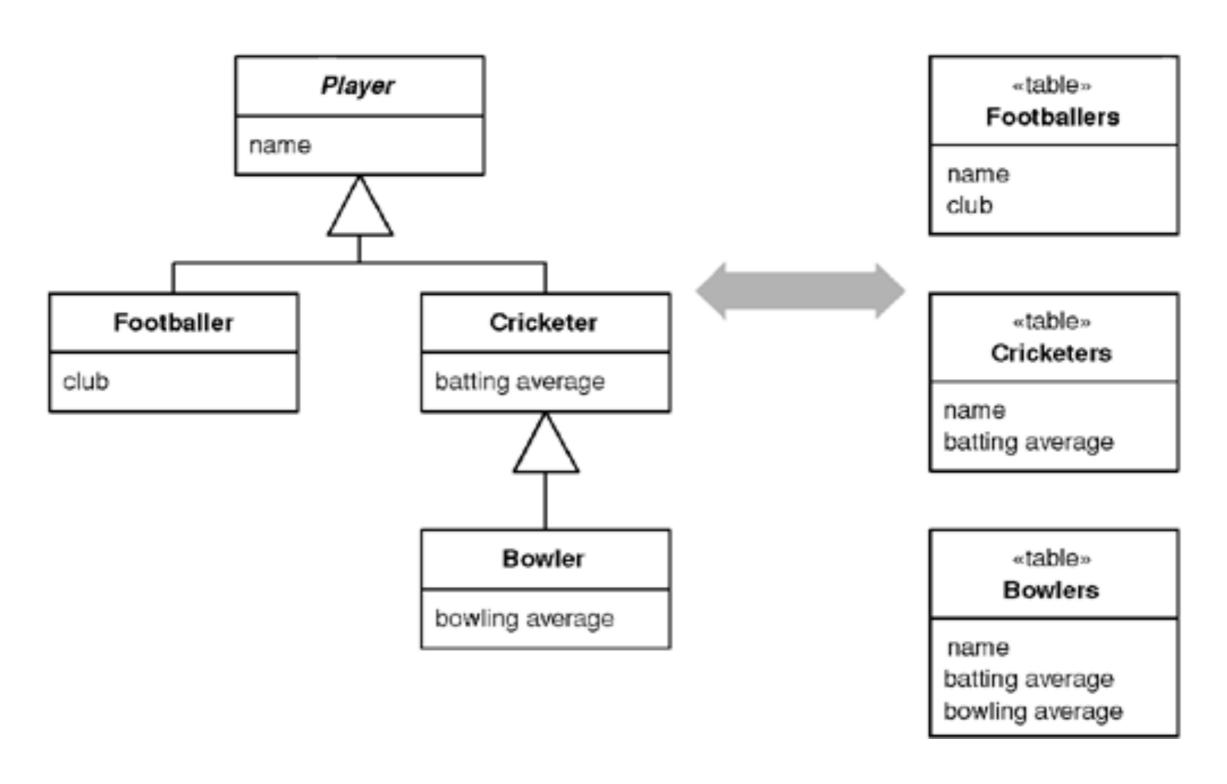
Dezavantaje:

- Este necesară folosirea mai multor tabele pentru a încărca un obiect din mediu persistent (operație join sau mai multe interogări și folosirea memoriei).
- Orice refactorizare (mutarea câmpurilor în ierarhia de clase) cauzează modificarea structurii bazei de date.
- Tabelele corespunzătoare claselor de bază pot cauza probleme de performanță din cauza accesării dese.
- Normalizarea poate duce la înțelegerea dificilă a interogărilor ad-hoc.

Tabelă pentru fiecare clasă concretă

- Fiecare clasă concretă (non-abstract) din ierarhie are tabela ei.
- Fiecare tabelă conține coloane pentru toate proprietățile din ierarhie până la ea. Atributele din clasa de bază sunt duplicate în tabelele corespunzătoare subclaselor.
- Este responsabilitatea programatorului de a se asigura că cheile sunt unice nu doar în tabela corespunzătoare clasei dar și între toate tabelele asociate ierarhiei.

Tabelă pentru fiecare clasă concretă

Tabelă pentru fiecare clasă concretă

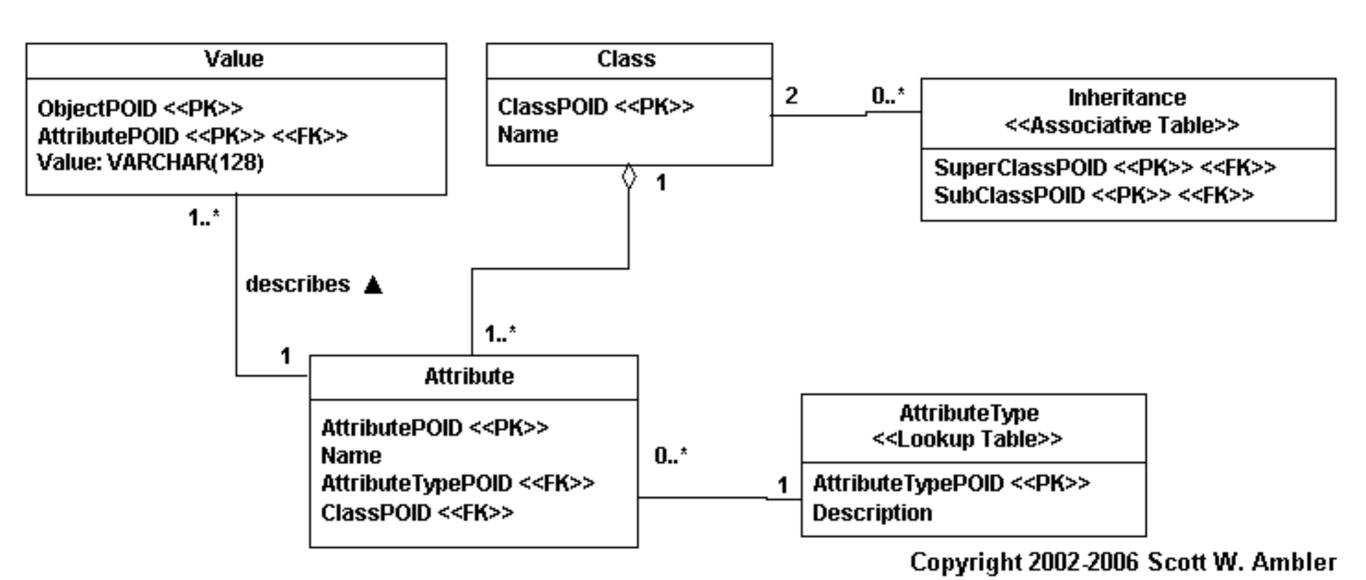
Avantaje:

- Fiecare tabelă păstrează toate informațiile relevante și nu are câmpuri irelevante. Este ușor de înteles și de alte aplicații care nu folosesc obiecte.
- Nu este nevoie de operații join pentru citirea datelor.
- Fiecare tabelă este accesată doar când clasă respectivă este accesată. Performanța mai bună.

Dezavantaje:

- Gestiunea dificilă a cheilor primare.
- Nu pot fi constrânse relațiile către clasele abstracte.
- Dacă câmpurile din modelul obiectual sunt mutate în ierarhie, trebuie modificate definițiile tabelelor.
- Dacă se modifică un câmp dintr-o clasă de bază, trebuie modificate toate tabelele corespunzătoare subclaselor, pentru că aceste câmpuri sunt duplicate.
- O operație de căutare folosind clasa de bază, necesită căutari în toate tabelele (accesări multiple ale bazei de date sau o operație de join complicată).

Tabele generice

Tabele generice

Avantaje:

- Poate fi extinsă pentru a oferi suport pentru o gamă largă de mapări, inclusiv maparea relațiilor.
- Este flexibilă, permite modificarea ușoară a modului în care sunt păstrate obiectele (trebuie modificate doar metadatele din tabelele Class, Inheritance, Attribute și AttributeType).

Dezavantaje:

- Este fezabilă doar pentru date de dimensiuni mici, deoarece necesită accesări dese ale bazei de date doar pentru reconstruirea unui singur obiect).
- Interogările pot fi dificile deoarece necesita accesarea mai multor înregistrări pentru un singur obiect.

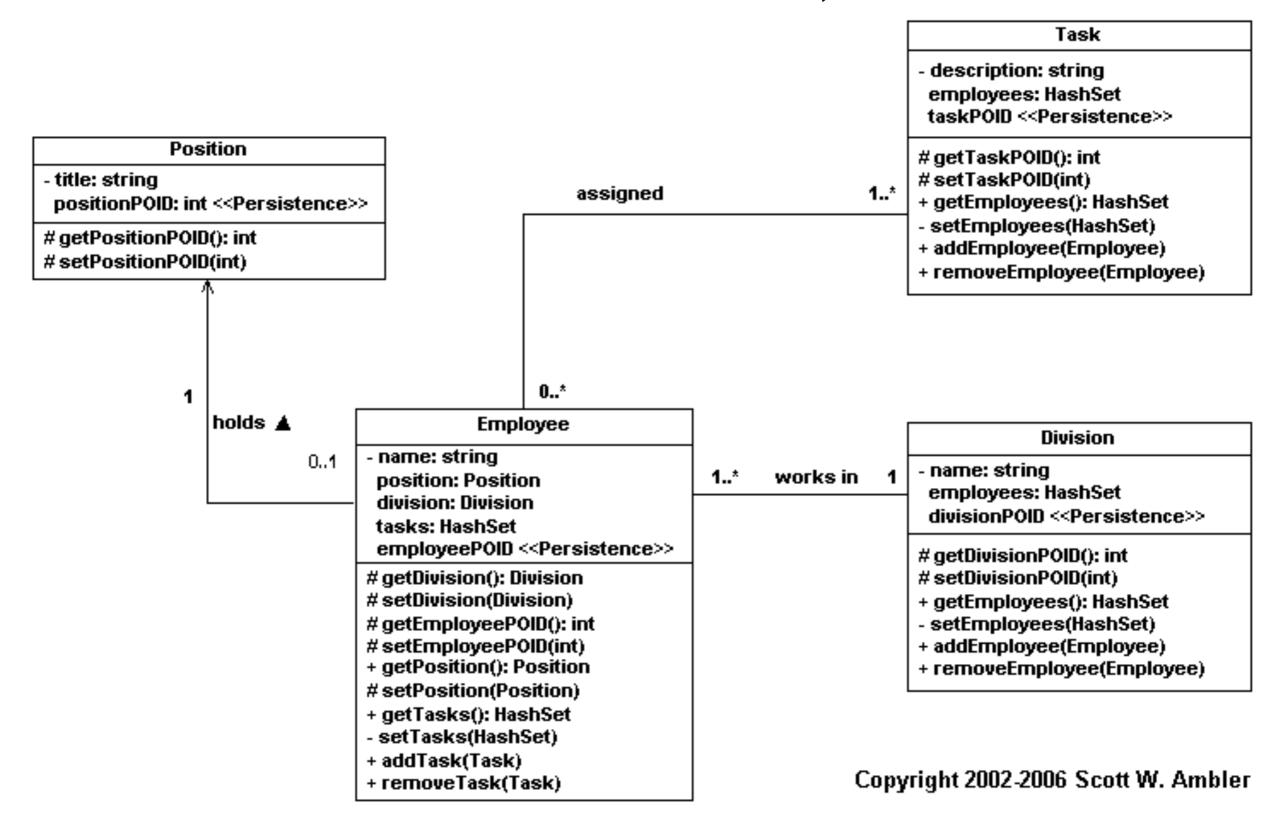
Maparea relațiilor dintre obiecte

- Problema: modul în care paradigma orientată obiect și modelul relațional tratează legăturile dintre obiecte/înregistrari, care cauzează două situații.
  - 1. Diferența reprezentării. Obiectele tratează legăturile prin păstrarea referințelor care există în timpul execuției (referințele sunt temporare). Bazele de date relaționale tratează legăturile prin păstrarea cheilor în tabele (cheile sunt permanente).
  - 2. Obiectele pot folosi colecții pentru a gestiona mai multe referințe întrun singur atribut. Normalizarea obligă ca toate legăturile/valorile să nu fie multiple. Se inversează structura de date dintre obiecte și tabele.
- Exemplu: Un obiect Order are o colecție de obiecte de tip line item care nu păstrează o referință către obiectul de tip order.
  - ★ Structura tabelei este inversă, înregistrările *line item* includ o cheie străină către înregistrarea *order* corespunzătoare (câmpurile dintr-o înregistrare nu pot fi multivaloare).

Tipuri de relații

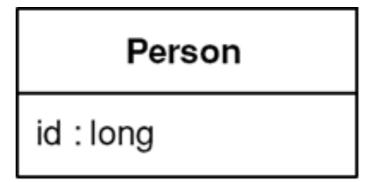
- Două categorii de relații între obiecte importante la mapare:
- Multiplicitatea. Include 3 tipuri:
  - Relaţii unu-la-unu. Maximul multiplicităţii la ambele capete este 1.
  - Relații unu-la-n (sau n-la-unu). Multiplicitatea la unul dintre capete este 1, la celălalt capăt este n.
  - Relaţii n-la-n. Maximul multiplicităţii la ambele capete este mai mare decât 1.
- Direcția. Include 2 tipuri:
  - Relaţii unidirecţionale. Un obiect ştie de obiectul (obiectele) cu care are o legătură, dar celălalt obiect (celelalte obiecte) nu ştie (nu ştiu) de el.
  - Relaţii bidirecţionale. Ambele obiecte aflate într-o relaţie ştiu unul de celălalt.

Tipuri de relații

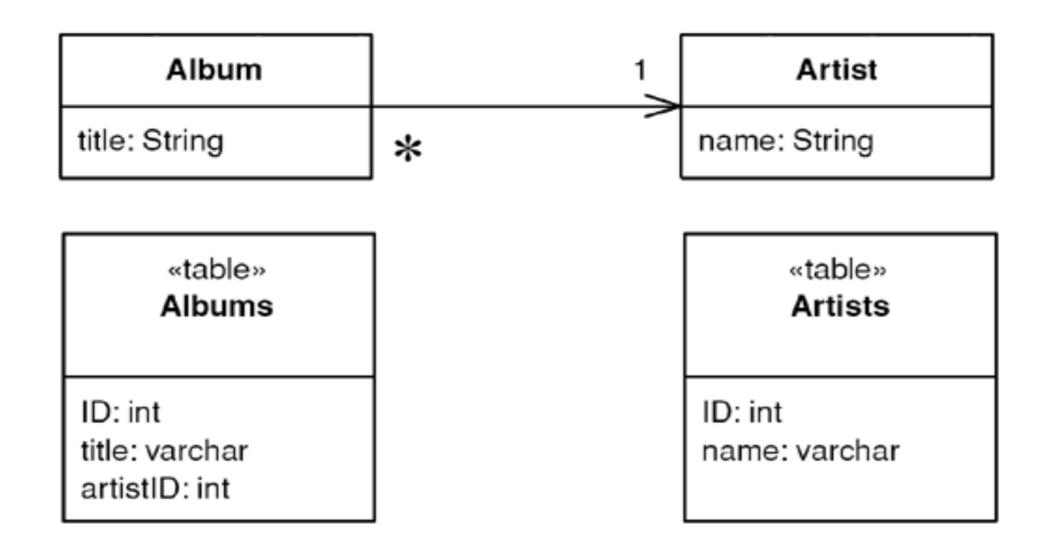
Şablonul *Identity*

- Salvează un identificator (ID) din baza de date într-un obiect pentru a păstra legătura dintre un obiect în memorie și o înregistrare din baza de date.
- Cheia primară dintr-o bază de date relaţională este păstrată printre atributele obiectului.
- Şablonul ar trebui folosit când există o mapare între obiectele din memorie și înregistrările din baza de date (cheia primară este diferită de atributele din obiect).

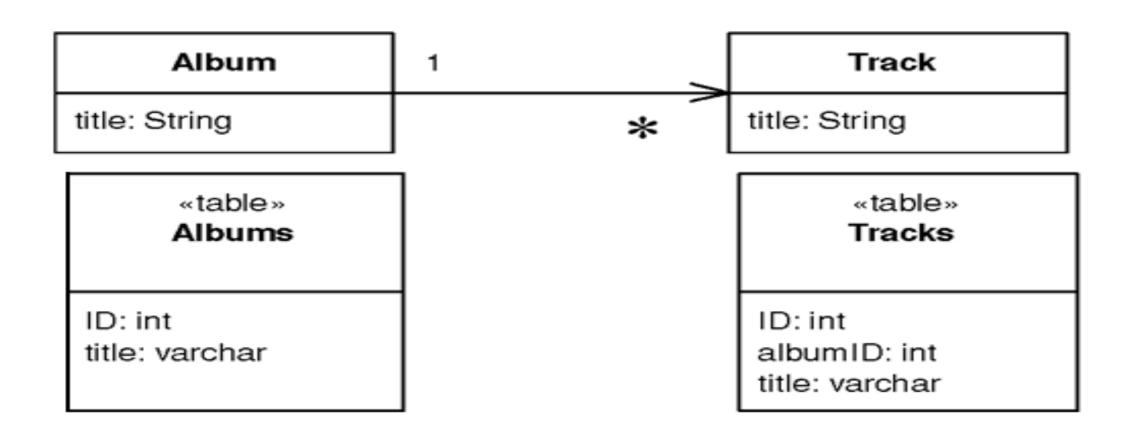
Maparea cheii străine

- Mapează o asociere dintre obiecte ca şi cheie străină între tabelele dintro bază de date relațională.
- Fiecare obiect conține cheia din tabela corespunzătoare.
- Dacă două obiecte sunt legate printr-o relație de asociere, relația poate fi înlocuită printr-o cheie străină în baza de date.

Maparea cheii străine

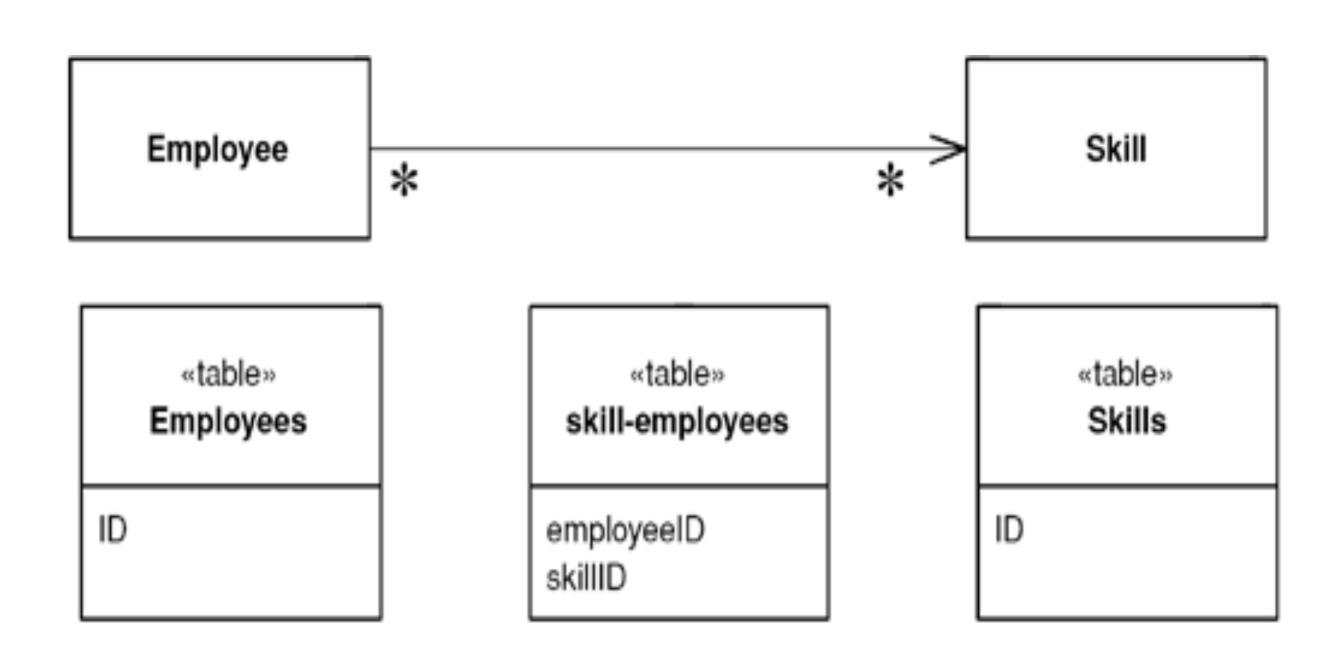
- Maparea unei colecții de obiecte.
- Într-o bază de date relaționala nu se poate salva o colecție, trebuie inversată direcția referinței.
- Maparea cheii străine poate fi folosită pentru aproape toate asocierile dintre clase. Nu poate fi folosită pentru asocierea n-la-n.

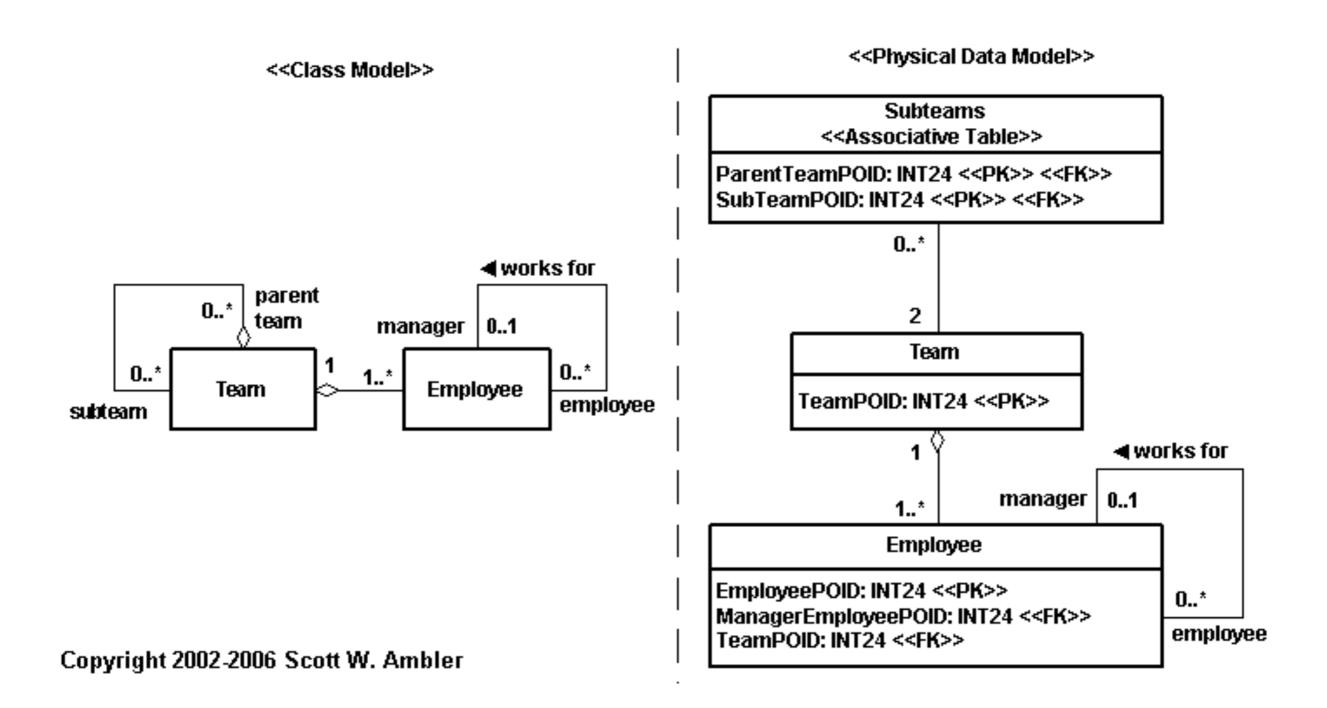
Maparea folosind o tabelă de asociere

- Salvează o asociere ca o tabelă cu chei străine către tabelele legate prin asociere.
- Obiectele pot păstra mulțimi de valori folosind colecții. Bazele de date relaționale nu au această caracteristică și sunt restrictionate la câmpuri cu o singură valoare.
- Idea este de a crea o tabelă de legătură/asociere pentru a stoca asocierea.
- Tabela are doar două coloane corespunzătoare cheilor străine, conține câte o înregistrare pentru fiecare pereche de obiecte asociate.
- Tabela de legătura nu are echivalentul unui obiect în memorie (nu are ID). Cheia primară este compusă din cheile primare ale celor două tabele asociate.
- Tabela de asociere este folosită cel mai des pentru maparea asocierii nla-n dar poate fi folosită şi pentru alte tipuri de asocieri (mai dificil, complex).

Tabela de asociere

Maparea asocierilor recursive

Maparea proprietăților statice

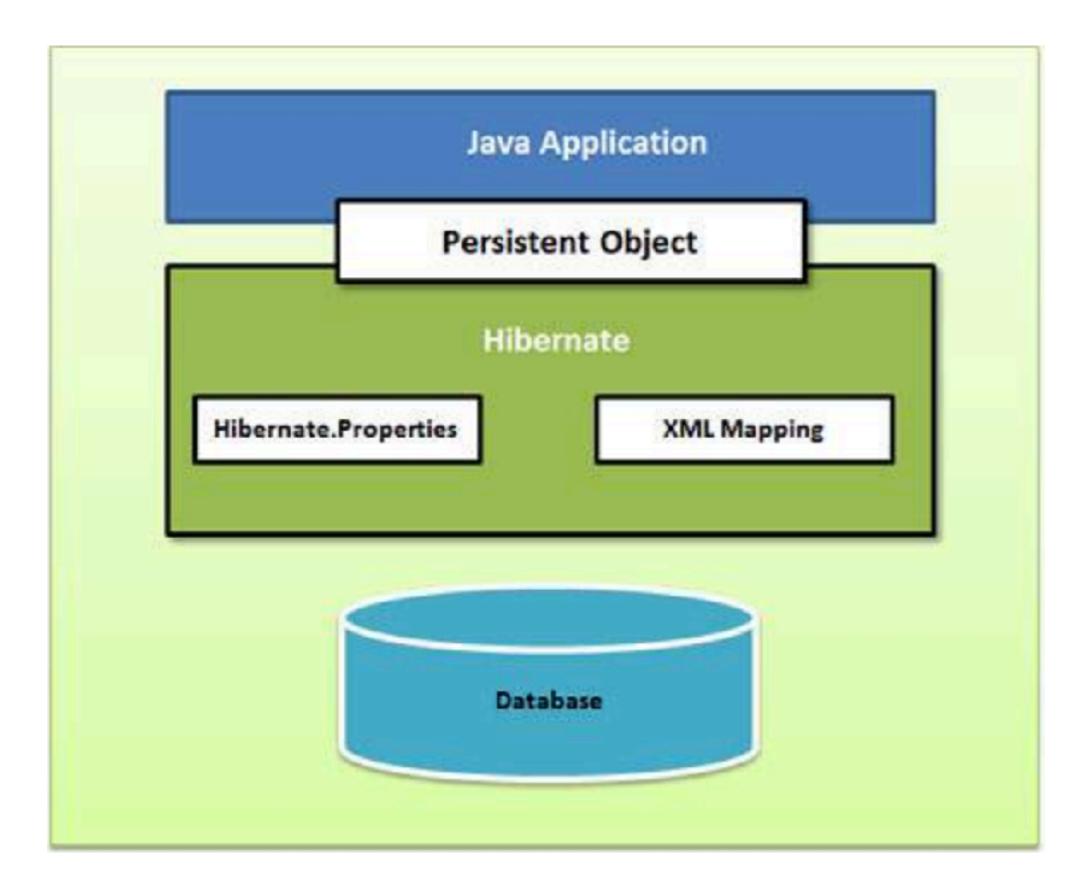
• Strategii:

- O tabelă cu o singură înregistrare, o singură coloană pentru fiecare proprietate statică:
  - Pro: Simplu, acces rapid
  - Con: multe tabele mici
- O tabelă cu mai multe coloane, o singură înregistrare pentru fiecare clasă:
  - Pro: Simplu, acces rapid
  - Con: multe tabele mici, dar mai puţine decât la strategia precedentă
- O singură tabelă cu mai multe coloane o singură înregistrare pentru toate clasele:
  - Pro: număr minim de tabele introdus
  - Con: potențiale probleme de concurență dacă mai multe clase trebuie să acceseze datele în același timp.
- Schemă generică cu mai multe înregistrări pentru toate clasele:
  - Pro: număr minim de tabele introdus. Reduce problemele legate de concurență.
  - Con: Necesitatea convertirii între tipuri de date. Schema este asociată cu numele claselor și a proprietăților statice.

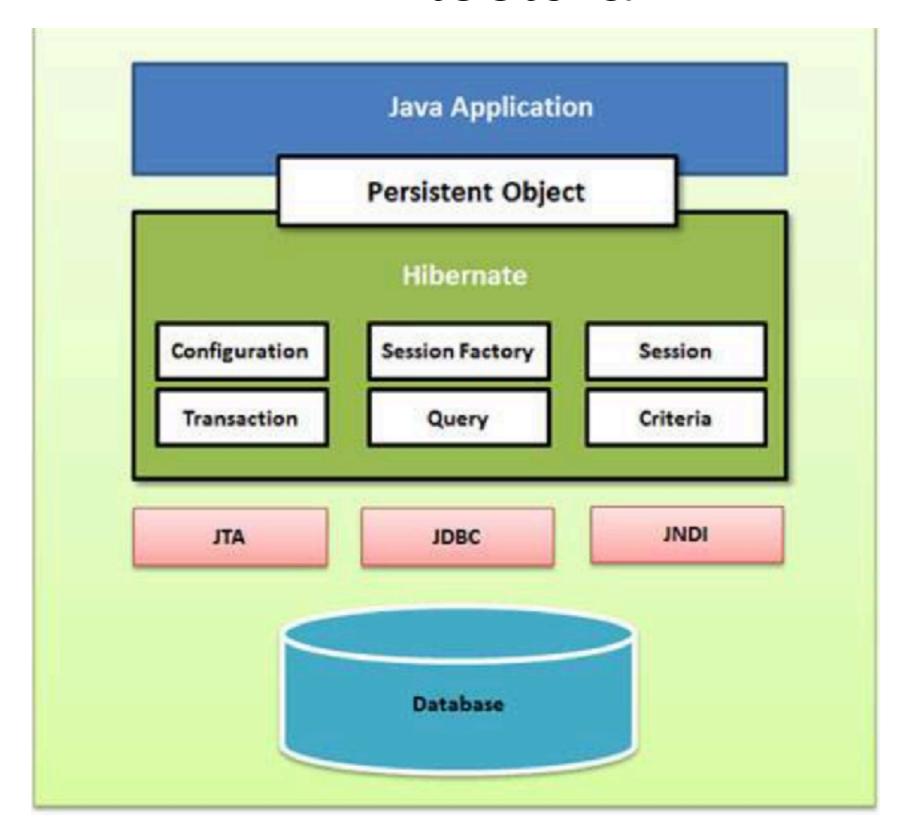
Hibernate

- Instrument open source pentru ORM.
- Aplicaţiile care folosesc Hibernate definesc/specifică clasele persistente ce vor fi mapate în tabele într-o baza de date relaţională.
- Toate instrucțiunile SQL sunt generate automat în timpul execuției.
- Informaţiile despre mapare sunt transmise ca şi un document de mapare în format XML sau prin adnotări.
- Documentul de mapare specifică:
  - cum vor fi mapate proprietățile la coloanele din tabelă (tabele).
  - strategia aleasă de dezvoltator pentru mapare (unde este cazul).

Arhitectura

Arhitectura

Arhitectura

- Interfețele/Clase definite de Hibernate pot fi clasificate astfel:
  - Interfețe folosite de aplicații pentru a efectua operații CRUD și interogări. Logica aplicației corespunzătoare nivelului de persistență va fi strâns cuplată de acestea: Session, Transaction și Query.
  - Interfețe apelate de aplicație pentru configurarea instrumentului Hibernate: clasa Configuration.
  - Interfețe callback care permit aplicațiilor să reacționeze la evenimente ce apar în timpul execuției instrumentului Hibernate: Interceptor, Lifecycle și Validatable.
  - Interfețe care permit extinderea Hibernate: UserType,
     CompositeUserType și IdentifierGenerator.
- Hibernate folosește Java API existent: JDBC, Java Transaction API (JTA) și Java Naming and Directory Interface (JNDI).

Interfete de bază

- Interfața Session: este cea mai folosită interfață de către aplicațiile care folosesc Hibernate. O instanță de tip Session nu consumă multe resurse și poate fi ușor creată/distrusă.
- Interfața SessionFactory. Aplicațiile obțin instanțe de tip Session folosind un obiect de tip SessionFactory. Păstrează în cache instrucțiunile SQL generate dinamic și alte metadate legate de mapări folosite în timpul execuției.
- Interfața *Configuration*. Un obiect de tip Configuration este folosit pentru configurarea și pornirea Hibernate. Aplicațiile pot folosi acest obiect pentru a specifica locația fișierelor/ documentelor de mapare și a altor proprietăti specifice Hibernate.
- Interfața Transaction. Abstractizează codul corespunzător unei tranzacții de implementarea specifică folosită: o tranzacție JDBC, o tranzacție JTA UserTransaction, etc.
- Interfața Query. Permite efectuarea de interogări asupra bazei de date şi controlează modul în care este executată interogarea. Interogările pot fi scrise în HQL sau folosind direct limbajul SQL corespunzător bazei de date.

Exemplu

Etape:

- Crearea claselor Java corespunzătoare entităților
- Crearea fișierelor de mapare
- Crearea fișierului de configurare Hibernate
- Implementarea nivelului de persistență folosind funcțiile corespunzătoare
- Testarea claselor

Exemplu - Entitatea

```
package hello;
public class Message {
    private Long id;
    private String text;
    private Message nextMessage;
    public Message() {}
    public Message(String text) { this.text = text; }
    public Long getId() { return id; }
    private void setId(Long id) { this.id = id; }
    public String getText() { return text; }
    public void setText(String text) { this.text = text; }
    public Message getNextMessage() { return nextMessage; }
    public void setNextMessage(Message nextMessage) {
        this.nextMessage = nextMessage;
```

Exemple - Fișierul de mapare

 Message.hbm.xml <?xml version="1.0"?> <!DOCTYPE hibernate-mapping PUBLIC</pre> "-//Hibernate/Hibernate Mapping DTD//EN" "http://www.hibernate.org/dtd/hibernate-configuration-3.0.dtd"> <hibernate-mapping> <class name="hello.Message"</pre> table="MESSAGES"> <id name="id" column="MESSAGE_ID"> <generator class="increment"/> </id> property name="text" column="MESSAGE TEXT"/> <many-to-one name="nextMessage" cascade="all" column="NEXT MESSAGE ID"/> </class>

</hibernate-mapping>

Exemplu - Fișierul de configurare

```
<!--hibernate.cfg.xml -->
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
   <!DOCTYPE hibernate-configuration PUBLIC</pre>
           "-//Hibernate/Hibernate Configuration DTD 3.0//EN"
           "http://www.hibernate.org/dtd/hibernate-configuration-3.0.dtd">
   <hibernate-configuration>
       <session-factory>
          cproperty name="dialect">org.hibernate.dialect.SQLiteDialect/property>
           cproperty name="connection.driver class">org.sqlite.JDBC</property>
           cproperty name="connection.url">jdbc:sqlite:events.db</property>
           property name="hibernate.hbm2ddl.auto">update/property>
           <!-- Echo all executed SQL to stdout -->
           property name="show sql">true
           property name="format sql">true
          <mapping resource="hello/Message.hbm.xml"/>
       </session-factory>
   </hibernate-configuration>
```

Exemplu – Salvarea unei entități

```
//INSERT
void addMessage() {
  try(Session session = sessionFactory.openSession()){
    Transaction tx=null;
    try{
       tx = session.beginTransaction();
       Message message = new Message("New Hello World www");
       session.save(message);
       tx.commit();
     }catch(RuntimeException ex) {
       if (tx!=null)
           tx.rollback();
```

Exemplu – Modificarea unei entități

```
//UPDATE
void updateMessage() {
  try(Session session = sessionFactory.openSession()){
     Transaction tx=null;
     try{
       tx = session.beginTransaction();
      Message message =
               (Message) session.load(Message.class, new
  Long(3) );
      message.setText("New Text 3");
      Message nextMessage = new Message("Next message");
      message.setNextMessage( nextMessage );
       tx.commit();
     } catch(RuntimeException ex) {
       if (tx!=null)
           tx.rollback();
```

Exemplu – ștergerea unei entități

```
//DELETE
void deleteMessage() {
   try(Session session = sessionFactory.openSession()){
      Transaction tx=null;
      try{
       tx = session.beginTransaction();
  Message crit= session.createQuery("from Message where text like
   'Ne%'", Message.class)
               .setMaxResults(1)
               .uniqueResult();
       System.out.println("Stergem mesajul "+crit.getId());
       session.delete(crit);
       tx.commit();
      } catch(RuntimeException ex) {
         if (tx!=null)
           tx.rollback();
```

Exemplu – selectarea unei entități

```
//SELECT
void getMessages() {
    try(Session session = sessionFactory.openSession()){
      Transaction tx=null;
      try{
       tx = session.beginTransaction();
       List<Message> messages =
    session.createQuery("from Message as m order by m.text
   asc", Message.class).setFirstResult(1).setMaxResults(5).list();
       System.out.println( messages.size() + " message(s) found:" );
       for (Message m:messages ) {
           System.out.println( m.getText()+' '+m.getId() );
       tx.commit();
     }catch (RuntimeException ex) {
       if (tx!=null)
           tx.rollback();
```

Exemplu – MessageMain

```
class MessageMain{
   public static void main(String[] args) {
       try {
           initialize();
           MessageMain test = new MessageMain();
           test.addMessage(); test.getMessages(); test.updateMessage();
            test.deleteMessage();
           test.getMessages();
       }catch (Exception e) {...}
         finally {
           close();
    static SessionFactory sessionFactory;
   static void initialize() {
       // A SessionFactory is set up once for an application!
        // configures settings from hibernate.cfg.xml
        final StandardServiceRegistry registry = new
                         StandardServiceRegistryBuilder().configure().build();
       try {
      sessionFactory = new
   MetadataSources(registry).buildMetadata().buildSessionFactory();
       catch (Exception e) {
           StandardServiceRegistryBuilder.destroy( registry );
       }
   }
   static void close(){
       if ( sessionFactory != null ) {
           sessionFactory.close();
   }}
```

Interogări ale bazei de date

- Două posibilități:
  - Hibernate Query Language session.createQuery("from Category c where c.name like 'Laptop%'");
    - SQL

```
session.createNativeQuery(
"select {c.*} from CATEGORY {c} where NAME like 'Laptop%'",
    "c", Category.class);
```

Obținerea rezultatelor

 Metoda list() execută interogarea și returnează rezultatul ca și o listă:

```
List result = session.createQuery("from User").list();
```

Un singur obiect ca şi rezultat :

Interogări cu parametri

Parametrii cu nume

```
String queryString = "from Item item where item.description
  like :searchString and item.date > :minDate";
List result = session.createQuery(queryString)
.setString("searchString", searchString)
.setDate("minDate", minDate).list();

    Parametrii cu poziție:

  String queryString = "from Item item where item.description
    like ? and item.date > ?";
  List result = session.createQuery(queryString)
  .setString(0, searchString)
  .setDate(1, minDate)
  .list();
```

Hibernate Query Language (HQL)

Suportă aproape toate funcțiile și operațiile SQL:

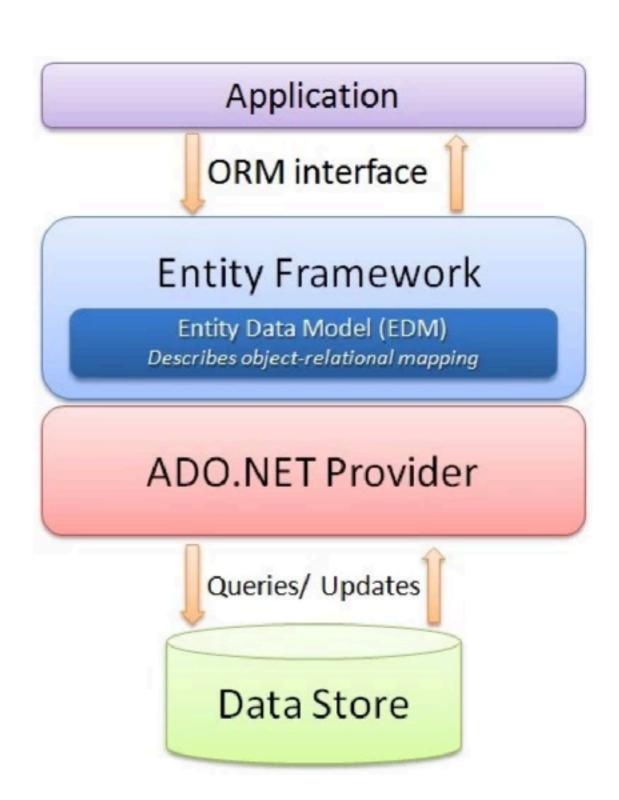
- from clause: from Cat as cat
- Select Clause: select foo from Foo foo, Bar bar where foo.startDate = bar.date
- Where clause: from Cat as cat where cat.name='Fritz'
- aggregate functions:

```
select cat.color, sum(cat.weight), count(cat) from Cat cat
group by cat.color
```

- order by clause
- group by clause
- expressions
- etc.

.NET ORM

- Instrumente ORM bazate pe LINQ:
  - LINQ to SQL (L2S)
  - Entity Framework (EF)
- EF permite o mai bună decuplare a claselor de modelul relaţional

.NET L2S

- Decorarea claselor folosind atribute .NET
- Spaţiul de nume System.Data.Linq.Mapping

```
[Table (Name="Customers")]
public class Customer
{
   [Column(IsPrimaryKey=true)]
   public int ID {get;set};
   [Column (Name="FullName")]
   public string Name {get; set};
}
```

.NET L2S

```
var context = new DataContext ("database connection string");
 Table<Customer> customers = context.GetTable <Customer>();
  // numărul de înregistrări din tabelă.
     Console.WriteLine (customers.Count());
  // Clientul cu Id-ul 2.
    Customer cust = customers.Single (c => c.ID == 2);
    Customer cust = customers.OrderBy (c => c.Name).First();
    cust.Name = "Updated Name";
    context.SubmitChanges();
```

.NET EF

- Decorarea claselor folosind atribute .NET
- Referință către System.Data.Entity.dll

```
[EdmEntityType (NamespaceName = "EFModel", Name = "Customer")]
public partial class Customer
{
   [EdmScalarPropertyAttribute (EntityKeyProperty=true,
        IsNullable=false)]
   public int ID { get; set; }

[EdmScalarProperty (EntityKeyProperty = false, IsNullable = false)]
        public string Name { get; set; }
}
```

.NET EF

```
var context = new ObjectContext ("entity connection string");
  context.DefaultContainerName = "EntitiesContainer";
  ObjectSet<Customer> customers =
  context.CreateObjectSet<Customer>();
// numărul de înregistrări din tabelă
    Console.WriteLine (customers.Count());
// Clientul cu ID-ul 2
Customer cust = customers.Single (c => c.ID == 2);
Customer cust = customers.OrderBy (c => c.Name).First();
  cust.Name = "Updated Name";
  context.SaveChanges();
```